

ΠΛΗΤΤΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ»

Ο Πάρις Ερωτοκρίτου μιλά για μια παράσταση με μικρή δόση ρίσκου



Σε λίγες μέρες ο Πάρις Ερωτοκρίτου παρουσιάζει την παραγωγή με το πρώτο του θεατρικό έργο, «A Slight Risk». Τοποθετεί τη δράση στην Κερύνεια του 2004 κι εξετάζει με κωμικό τρόπο τη ζωή ενός ζευγους Άγγλων συνταξιούκων, οι οποίοι ήρθαν στην Κύπρο για να απολυώσουν το υπόλοιπο της ζωής τους «κάτω από τον ήλιο και δίπλα στη θάλασσα».

► **Η εξέλιξη του έργου επηρεάστηκε από την εξέλιξη της υπόθεσης Όραμς;** - Δεν επικεντρωνόμαστε στη νομική πτυχή, αλλά στην προσωπική υπόθεση του ζευγαριού. Η πολιτική πτυχή είναι απλώς το υπόβαθρο. Η ουσία του έργου αφορά τη σχέση μεταξύ δύο ανθρώπων που θεωρούν ότι η Κύπρος είναι ένας καλός τόπος να έρθουν για να αφήσουν πίσω τους το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν στην Αγγλία. Η ιστορία ξεκινάει από τη στιγμή που κάποια παραδίει ένα διάγραμμα για τα σπίτη, γεγονός που δρα ως καταλύτης θύλακας στην επιφανειακή πράξη που κρατούσαν κρυμμένα. Είναι κι ένα σκότλο για τη ζωή των ξένων που ζουν στην Κύπρο, θεωρούν το ναι απλώς έναν τουριστικό προορισμό και πολλούς φορές αυτό τον τρόπο ζωής τον περιβάλλει η ανία.

► **Πιστεύεις ότι το πρόβλημα προσαρμογής είναι συνειδητό;** - Πιστεύω ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων απέναντι μένουν συνειδητό έξω από το πρόγραμμα, λειτουργώντας κατά κάποιο τρόπο με τη νοσηρία του άποικου. Δεν προσπαθούν καν να ενταχθούν στον τρόπο και τους ρυθμούς ζωής του τόπου όπου διαμένουν, επιβάλλουν τον δικό τους τρόπο ζωής ή δημιουργούν έναν κόσμο μέσα στον οποίο, κυσπιά, λειτουργούν.

► **Πώς ο Σεφέρης «συναντά» το ζεύγος Όραμς;** - Το πνεύμα του ποιήματος, θεωρώ ότι είναι κοντά, παρά γράφτηκε το 1955. Εκεί δεν πρόκειται για ζευγάρι, η συναντηση γίνεται ανάμεσα σε δύο κυρίες όπου η μια, η νιοφερμένη, απολαμβάνει τη γραμική Κύπρο, τη θάλασσα, τον ήλιο, θέπει το πρόγραμμα τουριστικά, ενώ η άλλη άρκει να βαριέται και νιώπει εγκαταλεμένη.

► **Πόσο κοντά είναι η παραγωγή στο δράμα που είχαμε το 2006;** - Στην πρόση το αποτέλεσμα είναι θετικά διαφορετικό. Μπορεί στο χορτί να ανέφεται κάποιο πρόγραμμα, αλλά στην πρόση οπίζαζαν κι οπίζαζες κι ού μέσο από τη διαδικασία. Εξελήκτικε η οπτική μου για το έργο, από τον καιρό που άρκει να το γράφω κι ακόμη τον καιρό που τελείαζε το πρώτο προσέδιο, σε σχέση με αυτό που γίνεται τώρα στις πράξεις.

► **Ποιες οι διαφορές όπν λειτουργεί με τη διπλή ιδιότητα του συγγραφέα και σκηνοθέτη;** - Προσπαθώ να σημειωπώ το έργο σαν να μην είναι δικό μου. Υπάρκει ο κίνδυνος, όπν γράφεις κάτι, να καθίεις βαθιά μέσα στον κόσμο που εσύ δημιούργησες. Πρέπει να αποστασιοποιηθείς. Έ αυτό με βοηθούν οι άνθρωποι που βρίσκονται γύρω μου στην παραγωγή, που έχουν τη δική τους άπψη πιν οποίο αρέθη να λάβω υπόψη. Κι έπειτα, οι χαρακτήρες αποσκύν τη δική τους «ανεξάρτητη» φωνή.

► **Πόσο σπέκει η συγκεκριμένη ομάδα από το πνεύμα της ομάδας Freshfart, σε σχέση με προηγούμενες προσπάσεις;** - Στις προηγούμενες θέλω με να εμπλέξουμε τον κόσμο μέσα στη δράση, να έχει λόγο επί σκηνής, να θιώσει ως εμπειρία αυτό που παρακολουθεί. Εδώ αυτό επιπυγκνεται με διαφορετικό τρόπο. Δεν θα είναι παράντες στη σκηνή, παρά μόνο μεταφορικά, είναι ένα θέμα που οι Κύπριοι γνωρίζουν καλά και τους αφορά άμεσα. Υπάρκουν πολλές αναφορές για εμάς τους Κύπριους μέσα από το στόμα των Άγγλων. Το ίδιο το θέμα, δηλαδή, μας «θάζει» πάνω στη σκηνή ως κοινωνία. Για μένα δεν υπάρχει λόγος να διαπραγματευτώ τις διαφορές πολιτικές απόψεών. Επικεντρώνω στην ανθρώπινη ιστορία. Στο τέλος της ημέρας το θέατρο έχει να κάνει με ανθρώπους. Είτε πολιτικά είναι, είτε κοινωνικά, είτε απλώς ψυχολογικά, έχει να κάνει με τους ανθρώπους, τις σχέσεις. Έγω κι εγώ τις απόψεις μου πάνω στο Κυπριακό, αλλά δεν βρίσκω ενδιαφέρον να κάνω ένα έργο μόνο και μόνο για να τις εκφράσω. Προτίμησα να κάνω κάτι που αφορά τους ανθρώπους που ζουν στο περιβάλλον αυτό.

► **Γιατί επέμενες να το ανεβάσεις στο αγγλικό;** - Γρά-



ΦΩΤΟ: ΠΑΝΩΤΗ ΜΗΔΟΠΗ

φτικε κατευθείαν στο αγγλικό, οι χαρακτήρες είναι Άγγλοι κι ήθελα να προσεγγίσω από την αρχή την αγγλική νοσηρία, τη γλώσσα, τους ιδιωτισμούς. Πάντα στη μετάφραση κάτι χάνεις. Ακόμη ένας λόγος ήταν ότι η γλώσσα έβαζε κάποιο πλαίσιο. Χειρίζομαι καλά την αγγλική, αλλά όχι όσο καλά την ελληνική, γεγονός που με περιόριζε και αυτό ήταν καλό γιατί δεν μπορούσα να ξεφύγω σε λυρισμούς, φλυαρίες, εντυπωσιακούς λόγους. Δεν νομίζω ότι η γλώσσα είναι απαιτητικός παράγοντας, ως μην ξεκινάμε ότι στην Κύπρο, λίγο ή πολύ, το αγγλικό είναι μέρος της ζωής μας.

► **Ποια κριτήρια έθεσες για τη διανομή;** - Νιώθω τυχερός, γιατί δουλεύω με αριστικούς ηθοποιούς. Από τον τρόπο που δουλεύουν αυθηλαγικά, αλλά και ξεχωρι-

στά, εξελίσσουν τους ρόλους και το ίδιο το έργο. Εγώ απλώς εισαγωγίμαι. Ο καθένας προσθέτει και κάτι και πρακτική μια δουλειά που τελικά ανήκει σε όλη την ομάδα. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή είμαι καλός άνθρωπος, αλλά επειδή θεωρώ ότι είναι ένας τρόπος να γίνει μια δουλειά καλύτερη. Υπάρκει ένα όριο δυνατότητας σε κάθε άνθρωπο κι όπν συμβόλλουν αλλά με τις δικές τους δυνατότητες τότε αυθηλαγικά το πρόγραμμα πάει κάποιο αλλού. Το έλαβα υπόψη αυτό όπν έκανα τη διανομή. Ευτυχώς, έχω πιν ευκαέρεια να δουλεύω με τους ηθοποιούς που είχα εξαρτάς επιλέξει, με μόνη εξαίρεση τη Μέι Μπρόγκαν που αντικατέστησε πιν Άντζελα Γαυιάς για λόγους που, δυστυχώς, δεν μπορούσαμε να ελέγξουμε.

Αν δίνει απαντήσεις, δεν θα είναι επιτυχημένη

► **Ποιες είναι οι στόχοι της παράστασης;** - Η παράσταση θα πετύχει αν καταφέρει να θέσει στους θεατές διάφορα ερωτήματα, να τους προβληματίσει. Δεν σκοπεύει να δώσει οποιοδήποτε απαντήσεις. Αν θεωρηθεί ότι δίνει οποιοδήποτε απαντήσεις, τότε για μένα δεν θα είναι επιτυχημένη.

► **Ποιες οι σκευμενικές δυσκολίες της θεατρικής γραφής;** - «Try Again. Fail again. Fail better» έλεγε ο Μπέκετ. Δεν μπορείς να ξεφεύγεις σε λυρικούς μονολόγους και περιγραφές, πρέπει το πάντα να είναι δράσεις. Δεν μπορεί να είναι τοποθετήσεις,

πρέπει να κάνει κάτι ο χαρακτήρας. Πρέπει να ανέφεται και τον ρυθμό, να φροντίζει να υπάρχουν διακρίσεις που να εξυπηρετούν το έργο.

► **Πώς θέλεις τον εαυτό σου στη σύγχρονη καλλιτεχνική πραγματικότητα;** - Περνώ καλά στην Κύπρο. Και διακρίνω μια κινητικότητα που δεν έβρω πού θα οδηγήσει, απλώς πρέπει να πιστεύουμε περισσότερο στους εαυτούς μας και να κινηθίσουμε λίγο παραπάνω πιν ουσία. Και να βάλουμε το κοίμαρ στη ζωή μας. Παραέμισσε σθεραπ.

► **Η κρίση επηρεάζει το θέατρο;**

► **Το θέατρο μπορεί να επηρεάσει πιν κρίση;** - Δεν είμαι από εκείνους που μπορούν εύκολα να πουν ότι ακόμη το ένα από τα δύο. Το μόνο που μπορεί να υποθέσω είναι ότι η κρίση μπορεί να βοηθήσει λίγο τη φαντασία μας, να μας κάνει πιο δημιουργικούς καθώς σχεδιάζουμε πρόγραμμα, στις επιλογές μας, οι περιορισμοί μπορεί να ανοίξουν άλλους οριζόντες προσέγγισης πιν πραγμάτων. Μπορεί, όμως, να αποδειχτεί ότι ήμασταν τόσο συνειδημένοι στα στεγνά που ζούσαμε που δεν θα μπορούμε να σπυτεξέλθουμε στη νέα πραγματικότητα.



3 6 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Λευκωσία, Σκαπτή
Αγλαντζιάς,
8.30μ.μ. 22410181

Γιώργος
Σαββινιδης

savinides
@phileleftheros.com